На руїнах Уджарми*

Не спинить будівничих спекота, —
В бетон вдягали річище каналу.
Потрібен людям запал для труда:
Ми на розкопках в липні побували.

І гість-поет, і гурт бетонярів
Вдивлялися в руїни легендарні,
Де археологи о тій порі
Вивчали долю древньої Уджарми.

Уяви необорна доброхіть
Вирізьблювала обрис цитаделі, —
Мов не пройшло п'ятнадцяти століть,
А башти не сповзли у підземелля.

Мов чутно всюди грізний дзвін щитів
І меч над завойовниками свище...
В ровах вода — немов роса віків.
Руїна безгомінна городища...

Уджармою увічнив Горгасал
Талант народу і його величчя..
І ті, що мирний зводили канал,
Відчули разом захват будівничий.

Таку надійність мурів і склепінь
Вивершувало вміння, а не гроші...
(Ця будівнича вдача поколінь
У бетонованім самгорськім ложі).

...Он камінь — мов запікся у золі.
До нього доторкнися —
він не вистиг,
Багаття незборимої землі
І воїну світили, і невісті.

Нам відкривали таїну віки,
І наставало трепетне мовчання,
Немов сюди ішов звіддалеки
Той, хто віддав фортеці поривання.

Ні імені його, ані лиця
Не зберегло камінне карбування, —
Дерзаючи, не знаючи взірця,
Він спорудив Уджарму для Вахтанга,

Ні слави не діждався, ні хвали —
Без почестей умільця поховали,
Хоч в ті часи фортеці та вали
Радніш каналів предки будували.

Розколини лягали на стіну
І, ніби мох, в них проростала сутінь...
Уджарма ж підпирала вишину
І захищала, як могла, майбутнє.

Навчателями досвід є і час
Та ще накази пам'яті суворі.
По-іншому дивились ми з терас
На збурхане будовою Самгорі.

Все будувати варто на віки!
Той будівничий, виходець з народу,

Щоб розчином кріпити плитняки,
Черпав з майбутнього каналу воду.

---

* Уджарма — фортеця V століття, збудована грузинським царем Вахтангом Горгасалі.